

ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ
ਡਾਇਰੀ ਦੇ ਪੰਨੇ
ਮੇਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਫ਼ਰਨਾਮਾ
ਕਈ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮੁਸਕਾਨ
ਕਈਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ
ਪੁੰਦਲੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰ

ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਲੋਕ
ਨੰਬਰ ਤੇ ਪਤੇ ਵੀ
ਮੈਂ ਵੀ
ਤੇ ਅਕਸਰ ਪੰਨੇ ਵੀ
ਪਰ ਸਫ਼ੇਦ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਲਕੀਰਾਂ ਵਿਚਲੀ ਵਿੱਥ
ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭੀ ਬੈਠੀ ਹੈ

ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ
ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠਾ ਮੇਰੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ
ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਾਹੇ ਗਏ ਚੀਚ ਵਲੋਲੇ
ਫੋਨ ਉੱਪਰ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ
ਉੱਕਰੇ ਅਣਘੜ ਆਕਾਰ
ਪੈਂਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਰਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਜਾਂ ਐਵੇਂ ਉਘੜ-ਦੁਘੜੀਆਂ ਆਕ੍ਰਿਤੀਆਂ

ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ
ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਾਲੀ ਬੈਠਾ
ਜੋ ਨਿਰਉਚੇਚ ਹੈ
ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਤੇ ਅਕਾਰਣ ਵੀ
ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ

ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ/ਸਤਨਾਮ ਕੌਰ ਤੁਗਲਵਾਲਾ

ਜਦੋਂ ਚੱਲਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਹਵਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ,
ਚੰਨ, ਤਾਰੇ ਵੀ ਤੁਰਦੇ ਨੇ, ਹਵਾਵਾਂ , ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
ਕਦੇ ਪੀਲੇ, ਕਦੇ ਨੀਲੇ, ਕਦੇ ਰੰਗ ਗੰਦਮੀ ਜਾਪਣ,
ਬਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ, ਖਿਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।

ਕਦੇ ਕੋਈ ਜਲਜਲਾ ਆਵੇ, ਕਦੇ ਆਵੇ ਤਪਸ਼ ਕਹਿਰਾਂ ਦੀ,
 ਸਭ ਦੁੱਖ ਹਰ ਦੋਂਦੀਆ ਨੇ, ਦੁਆਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
 ਲੰਮਾ ਏ ਸਫ਼ਰ ਹਯਾਤੀ ਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਤੁਰਿਆਂ ਏ ਮੁੱਕੇ ਨਾ,
 ਗਿਲੇ, ਸ਼ਿਕਵੇ ਵੀ ਚਲਦੇ ਨੇ, ਵਫ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
 ਕਦੇ ਹਾਸਾ, ਕਦੇ ਗੁੱਸਾ, ਕਦੇ ਘੂਰੀ ਕੋਈ ਤੁਰਦੀ,
 ਮੇਰੇ ਦਿਲਦਾਰ ਤੇਰੀਆਂ ਸਭ ਅਦਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
 ਜੇ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਕੇ ਵੇਖਾਂ, ਤਾਂ ਦੂਰੀ ਕੋਹਾਂ ਦੀ ਜਾਪੇ,
 ਜੇ ਝਾਕਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾਂ, ਸਾਹਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।
 ਖਾਰੇ ਪਾਣੀ, ਠੰਢੇ ਹਾਉਕੇ, ਆਹਾਂ, ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਈ ਚੱਲਣ,
 ਤੇਰੇ ਦਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ, ਸਦਾਵਾਂ, ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਨੇ।

ਤੇਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੀ

ਢਿੱਡ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਚਾਈ ਫਿਰਦੀ,
 ਸ਼ਾਮ ਏ ਕੀ, ਸਵੇਰਾ ਕੀ।
 ਅਕਲੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਣੇ ਗਿਆਨੀ,
 ਹੁਣ ਚਾਨਣ ਕੀ, ਹਨੇਰਾ ਕੀ।
 ਪੁਰ ਅੰਦਰੋਂ ਜਦੋਂ ਅਣਖ ਈ ਮੁੱਕੀ,
 ਫਿਰ ਗ਼ੈਰਤ ਕੀ ਤੇ ਜੇਰਾ ਕੀ।
 ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਿੱਕ ਜੇ ਮੁੱਕੀ,
 ਫਿਰ ਦੂਰ ਏ ਕੀ, ਨੇੜਾ ਕੀ।
 ਮਨ ਹੀ ਜਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਇਆ,
 ਅੰਦਰ ਕੀ, ਚੁਫੇਰਾ ਕੀ।
 ਵਾੜ ਹੀ ਜਦ ਖੇਤ ਨੂੰ ਖਾ ਗਈ,,
 ਪਹਿਰਾ ਕੀ ,ਤੇ ਘੇਰਾ ਕੀ।
 ਰੁੱਖਾਂ ਬਾਝੋਂ ਗੀਤ ਨੀ ਸੁਣਦੇ,
 ਕੰਧ ਏ ਕੀ,ਬਨੇਰਾ ਕੀ॥
 ਰਾਗ ਨਾਦ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਏ,
 ਸ਼ਾਮ ਚੁਰਾਸੀ ਗੇੜਾ ਕੀ।
 ਇੱਕ ਸਰਾਂ ਦੇ ਸਭ ਮੁਸਾਫ਼ਰ,
 ਤੇਰਾ ਕੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੀ।